

Ignacy Dec

Spełniać dobro : felietony z „Radia Maryja”, Mieczysław A. Krąpiec, Lublin 2000 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/1, 220-221

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mogą odgrywać zasadniczą rolę w tworzeniu jedności międzyludzkiej. Dlatego dobrze się stało, że rozdział ten zawiera paragraf poświęcony wspieraniu pokoju i jedności (s. 144).

I wreszcie rozdział ostatni, czwarty, poświęcony został na przedstawienie zadań środków społecznego przekazu w odniesieniu do Kościoła (s. 157). Podobnie bowiem jak społeczność świecka, tak i Kościół potrzebuje mass mediów. Chrześcijaństwo jest przecież w wybitnym stopniu religią komunikowania się między ludźmi. Stąd zadaniem mass mediów jest budowanie jedności Kościoła (s. 158), służba ewangelizacji (s. 171) i uświęcanie świata (s. 187).

Wszystkie te problemy podejmuje i pogłębia autor omawianej publikacji – pisze w zamieszczonej w niej przedmowie ks. prof. dr hab. Jan Kowalski. Opiera się on na skrupulatnie zebranych dokumentach i wypowiedziach *Magisterium Ecclesiae*, od papieża Piusa XII poczynając. Bogata jest także literatura, przede wszystkim obcojęzyczna, krajów obszaru języka niemieckiego i francuskiego. Autor nie stroni także od publikacji w języku włoskim. Tym samym stwarza szeroką panoramę problemów już rozwiązanych i do rozwiązania. Ukazana jest ona pięknym językiem i stylem. Stąd publikację czyta się z zainteresowaniem i z przyjemnością.

ks. Andrzej Szafulski

Mieczysław A. Krąpiec, *Spełniać dobro. Felietony z „Radia Maryja”*, Lublin 2000, ss. 187

Autor książki nie wymaga przedstawienia. Można jedynie przypomnieć, że w pierwszym roku nowego tysiąclecia twórca i mistrz Lubelskiej Szkoły Filozoficznej ukończył osiemdziesiąty rok życia i świętował półwiecze pracy naukowej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Z tej okazji otrzymał od Ojca Świętego Jana Pawła II wzruszający list. Ze słowami uznania, głębokiej wdzięczności i najlepszych powinszowań pospieszyli także inni, zwłaszcza koledzy, przyjaciele i uczniowie. Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu wydało z tej okazji obszerną Księgę Pamiątkową pt. *Wierność rzeczywistości* (Lublin 2001, ss. 840). Od lat wydawane są dzieła ojca Rektora, których jest już ponad dwadzieścia tomów. Ostatnią doniosłą inicjatywą ojca Jubilata jest *Powszechna encyklopedia filozofii*, której dwa tomy się już ukazały.

Sygnalizowana tu pozycja książkowa zawiera zbiór felietonów wygłoszonych przez o. Krąpca na falach „Radia Maryja”. Ostatnie lata wykazały, że ojciec Profesor jest nie tylko wybitnym filozofem, zdolnym do prowadzenia specjalistycznych, zawiłych dyskursów teoretycznych, ale jest także znakomitym popularyzatorem idei filozoficznych. Jego myśl filozoficzna nie zamknęła się jedynie w opisie teoretycznym, ale ma odniesienie do życia. Zwrócił na to uwagę sam Ojciec Św., gdy we wspomnianym liście napisał: „Zawsze podziwiałem Twój realizm spojrzenia na codzienność i maksymalizm w szukaniu odpowiedzi na związane z nią pytania i problemy. Wiedziałem, że to nie jest tylko filozofia w jej wymiarze teoretycznym, ale głęboko w sercu zakorzeniona filozofia życia”. Ojciec Jubilat ową praktyczność filozofii uwydatnia od wielu już lat na falach „Radia Maryja”. W swoich cotygodniowych felietonach w ujmujący sposób popularyzuje idee filozoficzne, teologiczne i wartości humanistyczno-religijne w trosce o chrześcijańską i patriotyczną edukację narodu.

Przedkładaną tu pozycję książkową sam ojciec Rektor prezentuje w następujących słowach: „Spełniać dobro to znaczy realizować człowieczeństwo przez ludzką osobę. To może się dokonywać tylko wtedy, gdy dążymy do właściwego celu poprzez użycie właściwych środków prowadzących nas do tego celu. Celem ostatecznym ludzkich działań obecnym w każdym dobrym działaniu jest sam Bóg, który wlał w naszą naturę nieugaszone pragnienie szczęścia, albowiem wyszliśmy od Boga, który nas nieustannie stwarza, i stale do Boga dążymy, chociaż nie zawsze o tym aktualnie pamiętamy. Świadomość zatem celu życia jest czymś zasadniczym w naszym ludzkim działaniu. A środki prowadzące do celu wybieramy rozumnie i dobrowolnie sami w naszych aktach decyzyjnych. Dlatego wolny i rozumny wybór i samego działania, i środków prowadzących nas do celu jest właśnie spełnianiem dobra” (s. 5).

Powyższe słowa stanowią jakby streszczenie wszystkich felietonów zamieszczonych w tym zbiorze. Gdy wertujemy książkę, zauważamy, że wiele felietonów dotyczy sprawy wychowania. Są felietony poświęcone integralnej wizji człowieka. Sporo felietonów dotyczy poprawnego rozumienia kultury, wolności, odpowiedzialności, praw i obowiązków człowieka. Natrafiamy także na teksty dotyczące świąt kościelnych i narodowych. Kilka felietonów poświęcił Autor Matce Bożej.

Książka może być dużą pomocą dla prowadzących katechezę z młodzieżą szkół średnich i z młodzieżą akademicką, a także katechezę dla dorosłych. Może być też miłą i pożyteczną lekturą na czas urlopowy. Powinna się znaleźć nie tylko w bibliotekach publicznych, ale i prywatnych.

ks. Ignacy Dec

Marcin Pliński, *Zawiłości człowieczeństwa*, Sopot 2002, ss. 75

Gdy 29 czerwca 2002 roku wracałem z prof. Zdzisławem Latajką, rektorem-elektem Uniwersytetu Wrocławskiego, z Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, która odbyła się w siedzibie Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni (28-29 VI 2002), nie wiedziałem, że spotka nas w Gdańsku, w gościnnych salonach rektora Uniwersytetu Gdańskiego, prof. Marcina Plińskiego, miła niespodzianka. Stała się ona udziałem wszystkich gości, głównie rektorów uniwersytetów (na czele z rektorem Franciszkiem Ziejką – UJ, rektorem Piotrem Węgleńskim – UW i rektorem Tadeuszem Sławkiem – UŚ), którzy tego dnia składali okazjonalną wizytę swemu koledze. Otóż na zakończenie spotkania wszyscy goście zostali obdarzeni ciekawą lekturą. Jedną z nich był album prezentujący Uniwersytet Gdański, drugą zaś – pozycja tu sygnalizowana: *Zawiłości człowieczeństwa*.

Lektura rozprawy pozwala od razu zauważyć, że jej autorem jest biolog zajmujący się człowiekiem, a więc antropolog przyrodniczy. Jednakże autor w swoich rozważaniach na temat człowieka wykracza wyraźnie poza sferę biologiczną. Raz po raz wkracza na teren filozofii, a nawet i teologii.

Praca, poza *Wstępem*, *Zakończeniem*, *Epilogiem* i *Literaturą uzupełniającą* zawiera następujące punkty tematyczne: jedność świata żywego, człowiek a reszta świata ożywionego, człowiek jako jednostka społeczna, świadomość człowieka swojej świadomości, człowiek uduchowiony i człowiek jako istota ułomna. Już to wyliczenie pozwala zauważyć, że człowiek jest tu prezentowany jako jednostka świata przyrodniczego. I rzeczywi-